

PRAVO NA ISPLATU NEISPLAĆENIH ZARADA U SLUČAJU STEČAJA**Zakon o radu****član 124 stav 1**

Radni odnos

Sentenca:

Pravo na isplatu neisplaćenih potraživanja kod poslodavaca nad kojima je pokrenut stečajni postupak, u skladu sa zakonom, ima zaposleni koji je bio u radnom odnosu na dan pokretanja stečajnog postupka i lice koje je bilo u radnom odnosu u periodu za koji se ostvaruju prava utvrđena zakonom.

Iz obrazloženja:

"Odredbom člana 124. stav 1. Zakona o radu propisano je da pravo na isplatu neisplaćenih potraživanja kod poslodavaca nad kojima je pokrenut stečajni postupak, u skladu sa ovim zakonom, ima zaposleni koji je bio u radnom odnosu na dan pokretanja stečajnog postupka i lice koje je bilo u radnom odnosu u periodu za koji se ostvaruju prava utvrđena zakonom.

U konkretnom slučaju, tužilja je bila u radnom odnosu od 13.12.2003. godine do 31.3.2005. godine, u firmi PP UP "I. Š." ul. ... iz T. Prvostepeni sud je navedeno utvrdio iz dopisa Nacionalne službe za zapošljavanje, filijala N. P., ispostava T., od 17.2.2009. godine. Tužilac je dana 1.4.2005. godine zasnovala radni odnos kod tuženog "S. o.", što je utvrđeno iz Ugovora o radu br. ..., dopisa Republičkog fonda PIO, filijala N. P., ispostava T., od 19.2.2009. godine, i Prijave na osiguranje za osiguranike zaposlene od 10.5.2005. godine. Iz Zelenog kartona PP UP "I. Š." o.d. prvostepeni sud je utvrdio da se radi o međunarodnoj karti za osiguranje vozila, da je isti izdat od strane PP UP "I. Š." o.d., potpisan od strane tužilje, overen pečatom od strane tužioca. Dokaz tuženi nije sporio i na taj način je prihvatio činjenicu da je tužena bila zaposlena kod njega. Prvostepeni sud je iz navedenih dokaza utvrdio da je tužilja bila zaposlena kod tuženog. Prvostepeni sud je pravilno odlučio kada je utvrdio da je osnovano potraživanje tužioca prema tuženom u iznosu od 166.809,48 dinara na ime neisplaćene zarade, jer taj iznos ni tuženi nije osporio. Tuženi je istakao, podneskom od 11.3.2008. godine, da je osnovano potraživanje u visini od 166.809,48 dinara, ali je osporio osnov i visinu, jer nije primio originalnu dokumentaciju. Iz izvedenih dokaza prvostepeni sud je utvrdio da je potraživanje tužioca osnovano za taj iznos, odnosno da je ista bila zaposlena kod tuženog i po tom osnovu ima pravo na isplaćenu zaradu. Sud je o visini predmetnog zahteva odlučivao o primenom pravila o teretu dokazivanja. Na tužiocu je bio teret dokazivanja visine tužbenog zahteva, s obzirom da tuženi nije samo paušalno osporavao

visinu tužbenog zahteva, već je u podnesku od 11.3.2008. godine dostavio obračun po kome osporava tužbeni zahtev u iznosu preko 166.809,48 dinara."

(Presuda Privrednog apelacionog suda, Pž. 695/2011 od 2.6.2011. godine)

